

Geburt Johannes des Täufers

- Hochfest -

Jesaja 49,1-6

Hört auf mich, ihr Inseln, merkt auf, ihr Völker in der Ferne! Der HERR hat mich schon im Mutterleib berufen; als ich noch im Schoß meiner Mutter war, hat er meinen Namen genannt. Er machte meinen Mund wie ein scharfes Schwert, er verbarg mich im Schatten seiner Hand. Er machte mich zu einem spitzen Pfeil und steckte mich in seinen Köcher. Er sagte zu mir: Du bist mein Knecht, Israel, an dem ich meine Herrlichkeit zeigen will. Ich aber sagte: Vergeblich habe ich mich bemüht, habe meine Kraft für Nichtiges und Windhauch vertan. Aber mein Recht liegt beim HERRN und mein Lohn bei meinem Gott. Jetzt aber hat der HERR gesprochen, der mich schon im Mutterleib zu seinem Knecht geformt hat, damit ich Jakob zu ihm heimführe und Israel bei ihm versammelt werde. So wurde ich in den Augen des HERRN geehrt und mein Gott war meine Stärke. Und er sagte: Es ist zu wenig, dass du mein Knecht bist, nur um die Stämme Jakobs wieder aufzurichten und die Verschonten Israels heimzuführen. Ich mache dich zum Licht der Nationen; damit mein Heil bis an das Ende der Erde reicht.

Ic 49, 1-6

Слухайте мене, острови, вважайте, ви, далекі народи! Господь покликав мене від утроби, від лона матері моєї назвав моє ім'я. Зробив уста мої, немов гострий меч, сховав мене в ті ні своєї руки. Виробив мене, наче гостру стрілу, сховав мене у своєму сагайдаці. Господь сказав мені : «Ти слуга Мій, у тобі Я прославлюся». А я сказав: «Дарма я трудився, на ніщо витрачав силу. Та моє право у Господа, моя заплата в Бога мого». А тепер каже Господь, який сотворив мене вже від утроби на те, щоб я був Його слугою, щоб наверх Якова до Нього та щоб зібрав Ізраїля до Нього, – бо я прославився в очах Господніх, і Бог мій – моя сила. Він мовив: «Того мало, що ти – слуга Мій, щоб відновити потомство Якова, щоб привести назад тих, які спаслися з-поміж Ізраїля. Я вчиню тебе світлом народів, щоб ти став Моїм спасінням аж до кінці в світі ту».

Діян 13, 22-26

Тими днями Павло сказав: «Бог воздвиг батькам царем Давида, якому засві дчив і сказав: “Знайшов Я Давида, сина Єссея, мужа по Моєму серцю, – він виконає всі Мої велі ння!” З його насі ння Бог за обі тницею дав Ізраїлеві Спасителя Ісуса. Йоан перед Його приходом пропові дував хрещення покаяння всьому із- раїльсько- му народові. А коли Йоан завершував свій шлях, то казав: “За кого ви мене вважаєте? Це не я! Але йде за мною Той, якому я не гі дний розв’язати сандалі на ногах!” Мужі -брати, сини Авраамово- го роду, і ті між вами, хто боїться Бога, нам послано слово цього спасі ння».

Лк 1, 57-66. 80

Єлизаветі сповнився час родити; і вона народила сина. Почули сусі ди та її родина, що Господь возвеличив своє милосердя над нею, і раді ли разом з нею. Сталося, що восьмого дня прийшли обрізати дитя і хоті ли назвати його ім’ям його батька – Захарією. У ві дповідь його мати сказала: «Не так, а буде він названий Йоаном!» А їй сказали, що нікого немає в її родині, хто б називався цим ім’ям. Тож знаками питали його батька, як хоті в би його назвати. Попросивши дощечку, він написав, повідомляючи: «Його ім’я – Йоан!» І всі здивувалися. І вмить відчинились його уста та його язик, і він став говорити, благо- словляючи Бога. І страх напав на всіх їхніх сусі дів; і по всій гірські й околиці Юдеї розповідалося про всі ці поді і. Всі, хто почув це, брали собі до серця, запитуючи: «Ким же буде ця дитина?» Бо Господня рука була з нею! А дитина росла й міцні ла духом, перебуваючи в пу- стинних місцях до дня свого з’явлення перед Ізраїлем.

Apostelgeschichte 13,16.22-26

In der Synagoge von Antiochia in Pisidien stand Paulus auf, gab mit der Hand ein Zeichen und sagte: Ihr Israeliten und ihr Gottesfürchtigen, hört! Gott erhob David zum König, von dem er bezeugte: Ich habe David, den Sohn des Isai, als einen Mann nach meinem Herzen gefunden, der alles, was ich will, vollbringen wird. Aus seinem Geschlecht hat Gott dem Volk Israel, der Verheißung gemäß, Jesus als Retter geschickt. Vor dessen Auftreten hat Johannes dem ganzen Volk Israel eine Taufe der Umkehr verkündet. Als Johannes aber seinen Lauf vollendet hatte, sagte er: Ich bin nicht der, für den ihr mich haltet; aber siehe, nach mir kommt einer, dem die Sandalen von den Füßen zu lösen ich nicht wert bin. Brüder, ihr Söhne aus Abrahams Geschlecht und ihr Gottesfürchtigen! Uns wurde das Wort dieses Heils gesandt.

Lukas 1,57-66.80

Für Elisabet erfüllte sich die Zeit, dass sie gebären sollte, und sie brachte einen Sohn zur Welt. Ihre Nachbarn und Verwandten hörten, welch großes Erbarmen der Herr ihr erwiesen hatte, und freuten sich mit ihr. Und es geschah: Am achten Tag kamen sie zur Beschneidung des Kindes und sie wollten ihm den Namen seines Vaters Zacharias geben. Seine Mutter aber widersprach und sagte: Nein, sondern er soll Johannes heißen. Sie antworteten ihr: Es gibt doch niemanden in deiner Verwandtschaft, der so heißt. Da fragten sie seinen Vater durch Zeichen, welchen Namen das Kind haben solle. Er verlangte ein Schreiftäfelchen und schrieb darauf: Johannes ist sein Name. Und alle staunten. Im gleichen Augenblick konnte er Mund und Zunge wieder gebrauchen und er redete und pries Gott. Und alle ihre Nachbarn gerieten in Furcht und man sprach von all diesen Dingen im ganzen Bergland von Judäa. Alle, die davon hörten, nahmen es sich zu Herzen und sagten: Was wird wohl aus diesem Kind werden? Denn die Hand des Herrn war mit ihm. Das Kind wuchs heran und wurde stark im Geist. Und es lebte in der Wüste bis zu dem Tag, an dem es seinen Auftrag für Israel erhielt.